

זוהר הקדוש עם פירושו מתוך מדבש על הפרשה

פרשת ויקהל פקודי תשפ"א

עלון מס' 124

יו"ל בעזוה"ש"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

לוח עמוד היומי בזוה"ק לפרשת ויקרא		
פרשת תולדות		
מספר מדבש	זילנא	יום
קסט	קמ ע"א וע"ב	ראשון
קעה	מדה"נ קלז ע"א-קלה ע"ב	שני
קפא	מדה"נ קלו ע"א-קלז ע"א	שלישי
קפח	מדה"נ קלז ע"ב-קלה ע"ב	רביעי
קצד	מדה"נ קלט ע"א-קמ ע"א	חמישי
ר	קמ ע"ב, קמא ע"א	שישי
רח	קמא ע"ב	שבת

כצאת השמש אומר הוא לבני אדם הודו לה' על כל הטובות

בְּשַׁעֲתָא דְשִׁמְשָׁא נִפְיָא בִּימְמָא, יִשְׂרָאֵל נָטְלִי שִׁירְתָּא לְתַתָּא, וְשִׁמְשָׁא לְעֵילָא, דְכָתִיב (תהלים עב ה) יִירְאוּךָ עִם שִׁמְשׁ, בְּשַׁעֲתָא דְנָטִיל שִׁמְשָׁא בְּגַלְגְּלוֹי, פִּתַּח קַל נְעִימוּתָא וְאָמַר שִׁירְתָּא, וּמְאִי שִׁירְתָּא קָאֲמַר, (שם קה א) הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ וְגוֹ', (שם פסוק ב) שִׁירוּ לוֹ זְמֵרוֹ לוֹ וְגוֹ', וַיִּשְׂרָאֵל מְשַׁבַּח לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּימְמָא עִם שִׁמְשָׁא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב יִירְאוּךָ עִם שִׁמְשׁ, וְאָף עַל גַּב דְּהָא אוֹקִימְנָא לְהָאֵי קְרָא.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אֲלֵמָלָא דְבְנֵי עֲלָמָא אֲטִימִין לְבָא וּסְתִימִין עֵינֵינִין, לָא יְכַלִּין לְמִיקָם מְקַל נְעִימוּתָא דְגַלְגְּלָא דְשִׁמְשָׁא כַּד נָטִיל (וּנְפִיק) וּמְשַׁבַּח קָמִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

מתוך מדבש

משבחים להקב"ה ביום עם השמש, הִדָּא הוּא דְכָתִיב זהו שכתוב יִירְאוּךָ עִם שִׁמְשׁ פִּי מְתִי מְתִירָאִים אֵלֶיךָ עִם שִׁירֹת וְתִשְׁבַּחוּת, בעת שהשמש מזמרה לך, שאז מקבלים עליהם מלכות שמים, וְאָף עַל גַּב דְּהָא אוֹקִימְנָא לְהָאֵי קְרָא וְאָף עַל פִּי שֶׁהַעֲמַדְנוּ פִּסּוּק זֶה בְּמִס' בְּרִכּוֹת (דף ט ע"ג) שְׁמִצּוּהָ לְהַתְּפַלֵּל עִם הַנֶּזֶק הַחֲמָה.

אם היה נשמע נעימת שיר השמש להשי"ת, היו מתבטלים

מהמציאות

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אֲלֵמָלָא דְבְנֵי עֲלָמָא אֲטִימִין לְבָא וּסְתִימִין עֵינֵינִין אִם לֹא הָיוּ בְּנֵי הָעוֹלָם אֲטוּמֵי לֵב וּסְתוּמֵי עֵינֵי הַשָּׁכֵל, לָא יְכַלִּין לְמִיקָם מְקַל נְעִימוּתָא דְגַלְגְּלָא דְשִׁמְשָׁא כַּד נָטִיל וּמְשַׁבַּח קָמִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְעִמּוֹד מְקוּל הַנְּעִימוּת שֶׁל גַּלְגַּל הַשֶּׁמֶשׁ כְּשֶׁנוֹסֵעַ וּמְשַׁבַּח לְהַקְבִּ"ה, כִּי נְעִימוּת קוֹל יִתִּירָה עוֹקֵר חַיִּי הַלֵּב וּמְפַרְחָת אֶת הַנֶּשְׁמָה.

(דף קצו ע"א, ובביאורינו כרך ח עמ' קצח)

כצאת השמש אומר הוא לבני אדם הודו לה' על כל הטובות

בְּשַׁעֲתָא דְשִׁמְשָׁא נִפְיָא בִּימְמָא בשעה שהשמש יוצא ביום, יִשְׂרָאֵל נָטְלִי שִׁירְתָּא לְתַתָּא וְשִׁמְשָׁא לְעֵילָא אז ישראל אומרים שירה למטה והשמש למעלה, דְכָתִיב יִירְאוּךָ עִם שִׁמְשׁ פִּי יִירְאוּ מִמֶּךָ בעת שהשמש מתחיל להאיר, כִּי בְּשַׁעֲתָא דְנָטִיל שִׁמְשָׁא בְּגַלְגְּלוֹי בשעה שהשמש נוסע בגלגליו, פִּתַּח קַל נְעִימוּתָא וְאָמַר שִׁירְתָּא פותח קול נעים ואומר שירה, וּמְאִי שִׁירְתָּא קָאֲמַר וּמְהוּ הַשִּׁירָה שְׁאוּמֵר, הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוּתֵי, כִּי הַשֶּׁמֶשׁ מְשַׁבַּח וְרוּאָה כָּל עֲלִילוּתֵי שֶׁל הַקְבִּ"ה מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְשַׁבַּח מְזוּרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוּאוֹ, וְאוּמֵר לְבְנֵי הָאָדָם הוֹדוּ לַה' עַל כָּל הַטּוֹבוֹת שְׁעוּשָׁה עִמָּכֶם, שִׁירוּ לוֹ זְמֵרוֹ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתֵי, וְגַם תִּשְׁיחוּ בֵּינֵיכֶם בְּכָל נִפְלְאוֹת ה' הַעוּשָׁה בְּעוֹלָמוֹ, וַיִּשְׂרָאֵל מְשַׁבַּח לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּימְמָא עִם שִׁמְשָׁא וַיִּשְׂרָאֵל

המקבל את העני בסבר פנים יפות, מכבד את הקב"ה ששלח לו מתנה זו

קָחוּ מֵאֲתֹכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה, רַבִּי יְהוּדָה פֶּתַח (ישעיה נח ז) הֲלֹא פָרוֹס לָרֶעִב לַחֲמֶךָ וְגו', תָּא חֲזִי זַפְאָה חוּלְקִיָּה דְבַר נָשׁ פֶּד מְסַפְנָא אַעֲרַע לְגַבְיָהּ, דִּהְהוּא מְסַפְנָא דוּרוּנָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא הָוֵי דְשִׁדְר לֵיהּ, מֵאֵן דְמִקְבַּל לֵיהּ לִהְיוּא דוּרוּנָא בְּסַבְר אַנְפִּין, זַפְאָה חוּלְקִיָּה. תָּא חֲזִי, מֵאֵן דְחֵיִיס לְמְסַפְנָא וְאֲתִיב לֵיהּ נַפְשִׁיָּהּ, קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא סְלִיק עֲלֵיהּ כְּאִילוּ הוּא בְרָא לְנַפְשִׁיָּהּ, וְעַל דָּא אֲבַרְהָם דִּהְוָה חֵיִיס לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא, סְלִיק עֲלֵיהּ קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא כְּאִילוּ הוּא בְרָא לוֹן, דְכְּתִיב (בראשית יב ה) וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בַחֲרוֹן, וְאִף עַל גַּב דִּהָא אוּקְיָמְנָא. הֲלֹא פָרוֹס, מֵאֵי פָרוֹס, לְמַפְרָס לֵיהּ מִפְּהַּ בְּנַהֲמָא וּמְזוּנָא לְמִיכַל. דְבַר אַחַר, הֲלֹא פָרוֹס, כְּמָה דְאֵת אָמַר (דניאל ה כח) פָּרִיס פְּרִיסַת וְגו', דְבַעֵי לְמַפְרָס פְּרִיסִין דְנַהֲמָא קַמִּיהּ, בְּגִין דְלֹא לְכַסִּיף, וַיִּפְרוֹס קַמִּיהּ בְּעֵינָא טָבָא.

לַחֲמֶךָ, לָחֶם לָא כְּתִיב אֲלֵא לַחֲמֶךָ, הַהוּא דִילָךְ, מְמַוְנָךְ, וְלֹא דְגִזְלוּ וְלֹא דַעֲשֶׂק וְלֹא דְגַנְבָהּ, דְאֵי הָכִי לָאו זְכוּתָא הוּא, אֲלֵא וְוִי לֵיהּ דְאֵתִי לְאֲדַכְרָא חוּבוֹי.

מתוק מדבש

עֲלֵיהּ קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא כְּאִילוּ הוּא בְרָא לוֹן הַעֲלָה עֲלֵיו הַקַּב"ה כְּאִילוּ הוּא בְרָא אוֹתָם, דְכְּתִיב אֲצַל אֲבַרְהָם וְשֵׁרָה וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בַחֲרוֹן כְּלוּמַר שֶׁהִשִּׁיבוּ אֶת נַפְשָׁם בְּאֲכִילָהּ וְשִׁתִּיהָ לְכֵן נִחְשַׁב לָהֶם כְּאִילוּ עָשׂוּ וּבְרָאוּ אוֹתָם, וְאִף עַל גַּב דִּהָא אוּקְיָמְנָא וְאִף עַל פִּי שְׂבִיאָרוּ פְּסוּק זֶה עַל הַגְרִים שְׁגִירוּ, עַכ"ז גַּם זֶה בְּכֹלל.

וּמִתְחִיל לְפַרְשׁ מִשׁ"כ הֲלֹא פָרוֹס, מֵאֵי פָרוֹס מֵה פִירוּשׁוֹ, וְאִמַר לְמַפְרָס לֵיהּ מִפְּהַּ בְּנַהֲמָא וּמְזוּנָא לְמִיכַל לְפָרוֹס לוֹ מִפְּהַ עִם הַלֶּחֶם וְהַמְזוּן שְׁנוֹתָן לוֹ כְּדִי לְאֲכֹל דְרַךְ כְּבוֹד. דְבַר אַחַר פִּי אַחַר עַל מִשׁ"כ הֲלֹא פָרוֹס הוּא לְשׁוֹן בְּצִיעָה כְּמָה דְאֵת אָמַר כְּמוֹ שְׁנֵאמַר פְּרִיס פְּרִיסַת מְלֻכּוֹתָךְ, שְׁפִירוּשׁוֹ שְׁנַחֲתָךְ וְנִשְׁבַר מְלֻכּוֹתָךְ, כְּמוֹ כֵן פָרוֹס הוּא לְשׁוֹן חֲתִיכָה, דְבַעֵי לְמַפְרָס פְּרִיסִין דְנַהֲמָא קַמִּיהּ בְּגִין דְלֹא לְכַסִּיף שְׁצִירָךְ לַחֲתוּךְ חֲתִיכוֹת לָחֶם לְפָנֵי הַעֲנִי כְּדִי שְׁלֹא יִתְבַיֵּשׁ לְאֲכֹל, וַיִּפְרוֹס קַמִּיהּ בְּעֵינָא טָבָא וַיַּחֲתוּךְ לְפָנֵי בְעִין טוֹבָה וַיִּפֶּה.

וּמִשׁ"כ הֲלֹא פָרוֹס לְרַעֲב לַחֲמֶךָ, הִנֵּה לָחֶם לָא כְּתִיב סַתָּם, אֲלֵא לַחֲמֶךָ דֵּהֵינּוּ הַהוּא דִילָךְ מְמַוְנָךְ שְׁתַּתָּן לוֹ לָחֶם שֶׁהוּא שְׁלֵךְ מִמְּמוֹנְךָ, וְלֹא דְגִזְלוּ וְלֹא דַעֲשֶׂק וְלֹא דְגַנְבָהּ וְלֹא שֶׁל גִזְלָה וְלֹא שֶׁל עוֹשֶׂק וְלֹא שֶׁל גַנְבָהּ, דְאֵי הָכִי לָאו זְכוּתָא הוּא שְׁאֵם כֵּן אֵין זֶה זְכוּת וּמִצְוָה מֵה שְׁנוֹתָן לְעֵנִי, אֲלֵא וְוִי לֵיהּ דְאֵתִי

הַמְקַבֵּל אֶת הַעֲנִי בְּסַבְר פְּנִים יוֹפֹת, מְכַבֵּד אֶת הַקַּב"ה שֶׁשִּׁלַּח לוֹ מִתְנָה זוֹ קָחוּ מֵאֲתֹכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כְּדִי לְפַרְשׁ פְּסוּק זֶה מִקְדִּים, רַבִּי יְהוּדָה פֶּתַח לְפַרְשׁ מִשׁ"כ הֲלֹא פָרוֹס לָרֶעִב לַחֲמֶךָ פִּי תִזְהַר לְבַצּוֹעַ וְלַחֲתוּךְ אֶת לַחֲמֶךָ לְמִי שֶׁהוּא רַעֲב, וְעֵנִים מְרוּדִים תְּבִיא בֵּית, פִּי עֵנִים הַנֶּאֱנַחִים שְׁאִין לָהֶם מְקוֹם לַחֲסוֹת בּוֹ אוֹתָם תְּבִיא אֶל בֵּיתָךְ, תָּא חֲזִי זַפְאָה חוּלְקִיָּה דְבַר נָשׁ פֶּד מְסַפְנָא אַעֲרַע לְגַבְיָהּ בָּא וְרָאָה אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ שֶׁל אָדָם כְּשֶׁעֲנִי נִזְדַּמֵּן וּבָא אֵלָיו מֵעֲצָמוֹ וְלֹא הִיָּה צֶרֶךְ לְרֹדוֹף אַחֲרָיו, כִּי זֶהוּ סִימָן דִּהְהוּא מְסַפְנָא דוּרוּנָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא הָוֵי דְשִׁדְר לֵיהּ שְׁאוֹתוֹ הַעֲנִי הוּא דוּרוּן שֶׁל הַקַּב"ה שֶׁשִּׁלְחוֹ אֵלָיו, וְזֶה מְרָאָה שֶׁהַקַּב"ה חָפֵץ בְּמִצְוֹתָיו מְאֹד, לְכֵן מֵאֵן דְמִקְבַּל לֵיהּ לִהְיוּא דוּרוּנָא בְּסַבְר אַנְפִּין זַפְאָה חוּלְקִיָּה מִי שֶׁמִּקְבַּל אֶת הַדוּרוּן הַהוּא שֶׁהוּא הַעֲנִי בְּסַבְר פְּנִים יוֹפֹת אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ, כִּי הוּא מְכַבֵּד אֶת הַקַּב"ה שֶׁשִּׁלַּח אֶת הַעֲנִי אֲצִלוּ.

תָּא חֲזִי מֵאֵן דְחֵיִיס לְמְסַפְנָא וְאֲתִיב לֵיהּ נַפְשִׁיָּהּ בָּא וְרָאָה מִי שֶׁמְרַחֵם עַל הַעֲנִי וּמְשִׁיב אֶת נַפְשׁוֹ בְּאֲכִילָהּ וְשִׁתִּיהּ, קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא סְלִיק עֲלֵיהּ כְּאִילוּ הוּא בְרָא לְנַפְשִׁיָּהּ הַקַּב"ה מַעֲלָה עֲלָיו כְּאִילוּ הוּא בְרָא אוֹתוֹ, וְעַל דָּא אֲבַרְהָם דִּהְוָה חֵיִיס לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא וְעַל כֵּן אֲבַרְהָם שֶׁהִיָּה מְרַחֵם עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, סְלִיק

פְּגוּוֹנָא דָא, קָחוּ מֵאַתְכֶם תְּרוּמָה, לְאַרְמָא מִמָּה דְלָכוּן, וְלֹא מֵעֶשֶׂק וְלֹא מִגְזֵל וְלֹא מִגְנָבָה, וְהָא אוֹקְמוּהָ.

בת קול יוצאת בכל יום מצד הרחמים: הזהרו מחטא

מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנַתְּ לִירְאִיךָ, פְּעַלְתָּ לְחוֹסִים בְּךָ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם, מָה רַב טוֹבְךָ, פְּמָה אֵית לֹוֹן לְבָנֵי נֶשָׂא לְאַסְתְּפֵלָא, וְלִמְנַדַּע בְּאַרְחֻי דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

דְּהָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא (דף רכ ע"ב) קָלָא נְפִיק וְאַכְרִיז וְאָמַר, אֲסַתְמְרוּ בְּנֵי עֲלָמָא, טְרוּקוּ גְלִי חוּבִין, אֲסַתְלְקוּ מִרְשָׁתָא דְתַפְּסִיס, עַד לָא יִתְפָּסוּן רַגְלֵיכּוּן בְּהָאֵי רְשָׁתָא.

גְּלַגְלָא סַחְרָא תְדִיר, סְלִיק וְנַחֲתִית, וְוִי לְאַיְנוּן דְדַחֲתִין רַגְלֵיהוּ מִגּוּ גְלַגְלָא, דְּהָא נְפִילֵי לְגוּ עוּמְקָא דְטָמִיר לְאַיְנוּן חֲיִיבֵי עֲלָמָא, וְוִי לְאַיְנוּן דְנְפִלִין וְלֹא יְקוּמוּן, וְלֹא יִנְהָרוּ בְּנִהוּרָא דְגְנִיז לְצַדִּיקֵינָא לְעֲלָמָא דְאַתִּי.

מתוק מדבש

(נמס' שנת 77 קלג ע"ג) מה הוא חנון ורחום אף אתה היה חנון ורחום.

דְּהָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא (דף רכ ע"ב) קָלָא נְפִיק כִּי בְּכָל יוֹם וְיוֹם יוֹצֵא קוֹל מִצַּד הַתְּפֹאֶרֶת שְׂבוּ הַשְּׁפֵעַת הַרְחָמִים, וְאַכְרִיז וְאָמַר וּמְכַרִּיז וְאוֹמֵר, כְּלוּמַר שְׂמַתְפַּשְׁט הַקּוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְנִשְׁמַתּוּ שֶׁל אָדָם שׁוֹמְעַת אוֹתוֹ, אֲסַתְמְרוּ בְּנֵי עֲלָמָא הַשְּׁמֵרוּ וְהַזְהִירוּ בְּנֵי הָעוֹלָם שֶׁלֹּא תַחֲטְאוּ עוֹד, טְרוּקוּ גְלִי חוּבִין תִּסְגְּרוּ אֶת פִּתְחֵי הָעוֹנוֹת בְּפָנֵי הַיָּצֵר הָרַע, שֶׁלֹּא יִמְצָא פֶתַח פִּתּוּחַ לְהִסִּית אֶתְכֶם, אֲסַתְלְקוּ מִרְשָׁתָא דְתַפְּסִיס הַסְתַּלְקוּ מִרְשַׁת הַיָּצֵר הָרַע הַתּוֹפֵס וְהַצּוֹדֵה בְּנֵי אָדָם, כְּמַחֲזוּל (לְנֻט פ"ג מִשְׁנֵה ט"ו), וּמִצּוֹדֵה פְרוּסָה עַל כָּל הַחַיִּים, וְר"ל שֶׁתַּתְקִנוּ בְּהַקְדָּם מִה שֶׁחֲטַאתֶם, עַד לָא יִתְפָּסוּן רַגְלֵיכּוּן בְּהָאֵי רְשָׁתָא עַד שֶׁלֹּא יִהְיוּ נִתְפָּסוֹת רַגְלֵיכֶם בְּמִצְוֹדוֹת הַיָּצֵר הָרַע.

ואמר עוד כי גְּלַגְלָא סַחְרָא תְדִיר הַגְּלַגֵּל שֶׁל הַנְּהַגַת הָעוֹלָם שְׂבִידֵי הַמַּלְכוּת סוֹבֵב וְחוֹזֵר תָּמִיד, סְלִיק וְנַחֲתִית לְפַעְמִים עוֹלָה וּמִתְגַּבֵּר הַרְחָמִים, וּלְפַעְמִים יוֹרֵד וּמִתְגַּבֵּר הַדִּין, וְוִי לְאַיְנוּן דְדַחֲתִין רַגְלֵיהוּ מִגּוּ גְלַגְלָא אוֹי לֵאלוֹ שְׂדוּחִים אֶת רַגְלָם מִתּוֹךְ הַגְּלַגֵּל שֶׁל הַמַּלְכוּת, כְּלוּמַר שֶׁאֵינָם רוֹצִים לְהַתְנַהֵג בְּהַנְּהַגַת הַתּוֹרָה וְרוֹדְפִים אַחֲרֵי שְׂרִירוֹת לְבָם הַזּוֹנָה וּמִתְדַבְּקִים בְּהַחֲיָצוֹנִים, דְּהָא נְפִילֵי לְגוּ עוּמְקָא כִּי אִזּוּ הֵם נוֹפְלִים לְתוֹךְ עוּמְקַת הַגִּיהֶנֶם, דְּטָמִיר לְאַיְנוּן חֲיִיבֵי עֲלָמָא הַשְּׁמֹר לְאוֹתָם רִשְׁעֵי הָעוֹלָם, וְוִי לְאַיְנוּן דְנְפִלִין וְלֹא יְקוּמוּן אוֹי לֵאלוֹ הַרְשָׁעִים שֶׁהֵם נוֹפְלִים לְתוֹךְ הַגִּיהֶנֶם וְלֹא יְקוּמוּ וְלֹא יִצְאוּ

לְאַדְפְּרָא חוּבֵי אֵלָא אוֹי לוֹ שְׂבֵא לְהַזְכִּיר אֶת עוֹנוֹ שְׂגוּל וְגַבֵּי, כִּי מִצּוֹת הַצַּדִּיקָה שֶׁאֵדָם עוֹשֶׂה עוֹלָה לְמַעַלָּה, וְאֵם הִיָּה הַמְמוֹן מִגְזֵל אִזּוּ הַס"מ הַמְתַּלְכֵּשׁ בְּעֵבִירָה מִתְלַבֵּשׁ עַכְשָׁיו בְּלְבוּשׁ זֶה הַצַּדִּיקָה וְעוֹלָה לְמַעַלָּה לְהִיכַל הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ הַמִּצְוָה, וְשֵׁם מִקְטָרְגַּע עַל הָאָדָם שְׁזוֹ הַמִּצְוָה הִיא בָּאָה בְּעֵבִירָה, נִמְצָא שֶׁהַמִּצְוָה שֶׁחֲשַׁב שֶׁתַּעֲלֶה לְמַעַלָּה וְתִקְוֵל בְּרִצּוֹן בְּעֵינֵי ה', הִיא הַסִּיבָה שֶׁיִּזְכִּירוּהוּ לְרַעָה וְנַחֲשַׁב לוֹ כִּי אֵילוֹ הַכְּנִיס צֶלֶם לְהִיכַל.

פְּגוּוֹנָא דָא כְּעִין זֶה מִש"כ קָחוּ מֵאַתְכֶם תְּרוּמָה פִּירוּשׁוֹ לְאַרְמָא מִמָּה דְלָכוּן שֶׁתְּרִימוּ תְרוּמָה מִמָּה שֶׁהוּא שְׁלֹכֶם, וְלֹא מֵעֶשֶׂק וְלֹא מִגְזֵל וְלֹא מִגְנָבָה, וְהָא אוֹקְמוּהָ וְהָרִי כְּבֵר בִּיאָרוּ חוּז"ל עִינֵן זֶה. (דף קצח ע"א, וּבְכִיאוּרֵינוּ כִּרְךָ ח ע"ב רִישׁ-רַכ)

בת קול יוצאת בכל יום מצד הרחמים: הזהרו מחטא

רְבִי יוֹסִי פִּתַּח לְדְרוּשׁ בְּסִתְרֵי תוֹרָה, וְהַתְחִיל לְפַרֵשׁ מִש"כ מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנַתְּ לִירְאִיךָ, פְּעַלְתָּ לְחוֹסִים בְּךָ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם, וְאָמַר מִש"כ מָה רַב טוֹבְךָ כֵּן נִרְמַז שֶׁכֵּן הַצַּדִּיקִים לְעוֹלָם הַבָּא, וְהַקְדִּים וְאָמַר כִּי פְמָה אֵית לֹוֹן לְבָנֵי נֶשָׂא לְאַסְתְּפֵלָא כְּמָה יֵשׁ לְהֵם לְבָנֵי אָדָם לְעִינֵן וְלְהַתְבוֹנֵן בְּדַרְכֵי ה', שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ אֶת הַמִּצְוֹת כְּמִצּוֹת אֲנָשִׁים מְלוּמְדָה, וְלִמְנַדַּע בְּאַרְחֻי דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְגַם לְדַעַת בְּדַרְכֵי שֶׁל הַקְּב"ה, כְּמ"ש (דְנָרִיס כח ט) וְהַלַּכְתָּ בְּדַרְכֵי, וְעוֹד דְרָשׁוּ חוּז"ל

זָפְאִין אֵינּוֹן צְדִיקָיָא לְעִלְמָא דְאֵתִי, דְכַמָּה נְהוּרִין גְּנִיזִין לֹון, כְּמָה עֵדוּנִין בְּהוּא עִלְמָא טְמִירִין לֹון, דְכְתִיב מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיךָ, מָה רַב טוֹבָךְ, הָא אוֹקְמוּהָ, דָּא הוּא אוֹר דְגְנִיז לְצְדִיקָיָא לְעִלְמָא דְאֵתִי, דְכְתִיב (בראשית א ד) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב, וּכְתִיב (תהלים צו יא) אוֹר זְרוּעַ לְצְדִיק וְלִישְׂרֵי לֵב שְׂמַחָה, וְעַל דָּא מָה רַב טוֹבָךְ, פְּתִיב הֵכָא מָה רַב טוֹבָךְ, וּכְתִיב הֵתָם וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב.

אֲשֶׁר צָפַנְתָּ, בְּגִין דְאֶסְתַּפֵּל קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּהוּא נְהוּרָא, וְאֶסְתַּפֵּל בְּאֵינּוֹן חֵיבָא דְזְמִינִין לְמַחְטֵי בְּעִלְמָא, וְגְנִיז לִיהָ לְהוּא נְהוּרָא, לְמַזְכְּרֵי בֵיהָ צְדִיקָיָא לְעִלְמָא דְאֵתִי, כְּמָה דְאֶתְמַר.

מתוק מדבש

לעתיד לבוא מָה רַב טוֹבָךְ, וּכְתִיב הֵתָם ושם במעשה בראשית כתוב וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב הָיָה, גִּזְרָה שׁוּהָ, מָה "טוֹב" שֶׁל מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית נֹאמַר עַל הָאוֹר, אִף כַּאֲן בְּשִׁכְרֵי הַצְדִיקִים "טוֹבךְ" נֹאמַר עַל הָאוֹר, וּפִירוּשׁוֹ מָה רַב וּגְדוֹל אוֹרְךָ, אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיךָ.

ומש"כ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ הֵינּוּ בְּגִין דְאֶסְתַּפֵּל קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּהוּא נְהוּרָא לְפִי שֶׁהִסְתַּכַּל הַקַּב"ה בְּאוֹר הַחֶסֶד הַהוּא, שֶׁהוּא אוֹר טְהוֹר, וְאֶסְתַּפֵּל בְּאֵינּוֹן חֵיבָא דְזְמִינִין לְמַחְטֵי בְּעִלְמָא וְהִסְתַּכַּל בְּאוֹתָם הַרְשָׁעִים הַעֲתִידִים לַחֲטוֹא בְּעוֹלָם וּלְטַמְאוֹת עֲצָמָם, וְאִינְם רְאוּם שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּזֵה הָאוֹר, לִכְן וְגְנִיז לִיהָ לְהוּא נְהוּרָא גַּנְזֵה הַקַּב"ה אֶת הָאוֹר הַהוּא, לְמַזְכְּרֵי בֵיהָ צְדִיקָיָא לְעִלְמָא דְאֵתִי, כְּמָה דְאֶתְמַר לְזִכְרוֹת כּוּ אֶת הַצְדִיקִים לְעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שֶׁלְמַדְנּוּ.

(פקודי דף רכ ע"א-ע"ב, וכביאורינו כרך ט עמ' ב-ד)

משם לעולם, וְלֹא יִנְהָרוּ בְּנְהוּרָא דְגְנִיז לְצְדִיקָיָא לְעִלְמָא דְאֵתִי וְלֹא יֵאִירוּ בְּאוֹר הַגְּנִיז לְצְדִיקִים לְעוֹלָם הַבָּא, וְאוּי לּוֹ לְמִי שֶׁנִּדְחָה מֵהָאוֹר הַזֶּה.

זָפְאִין אֵינּוֹן צְדִיקָיָא לְעִלְמָא דְאֵתִי אֲשֶׁרֵיהֶם הַצְדִיקִים לְעוֹלָם הַבָּא, דְכַמָּה נְהוּרִין גְּנִיזִין לֹון כִּי כְמָה אוֹרוֹת גְּנוּזִים וּשְׁמוּרִים לָהֶם, כְּמָה עֵדוּנִין בְּהוּא עִלְמָא טְמִירִין לֹון כְּמָה מַעֲדָנִים צְפוּנִים לָהֶם בְּעוֹלָם הַהוּא, דְכְתִיב מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיךָ, וּמִפְרָשׁ מִש"כ מָה רַב טוֹבָךְ, הָא אוֹקְמוּהָ הָיָה כְּבֵר בִּיאָרוֹ הַחֲבָרִים, כִּי דָּא הוּא אוֹר דְגְנִיז לְצְדִיקָיָא לְעִלְמָא דְאֵתִי זֵהוּ הָאוֹר הַגְּנִיז שֶׁגְּנִיזוֹ הַקַּב"ה לְצְדִיקִים לְעוֹלָם הַבָּא, דְכְתִיב וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב הָיָה שֶׁהָאוֹר נִקְרָא טוֹב, וּכְתִיב אוֹר זְרוּעַ לְצְדִיק וְלִישְׂרֵי לֵב שְׂמַחָה פִּי שֶׁהָאוֹר מוֹכֵן לְצְדִיק, וְעַל דָּא וְעַל זֵה כְּתוּב מָה רַב טוֹבָךְ, וּמִפְרָשׁ פְּתִיב הֵכָא כְּתוּב כַּאֲן בְּשִׁכְרֵי הַצְדִיקִים

שבח דא שירתא

כתב בספר בן איש חי (הלכות שנה א הקדמה לפרשת שמות) וזה לשונו:

וכתבו המקובלים דגדול הפועל הנעשה מעסק התורה ביום שבת אלף פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול, עכ"ל. ובכן כאשר נצא ונחשב דעסק התורה דשבת הוא פי אלף מיום חול, ועוד שעסק סתרי התורה בהבנה הוא חשוב פי כמה מעסק לימוד הנגלה נמצא כמה גדול הוא העסק בשבת בסתרי תורה ובהבנה גם אם יעסוק בתורה בשבת ובחצות לילה, הרי שיכפול שוב שכרו, ועל דרך זה כשיחול שבת ביום טוב הרי שיכפול יותר שכרו, ואם כן אשרינו ומה טוב חלקינו, וברוך אלקינו שבראנו לכבודו.

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com פרשת ויקהל מקודי תשפ"א

ד

הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט ביס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל
[cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות:

